

I. W. W. Voimistuu Jälleen Chilessä

(Industrial Workerista)

POLITIKOITSIJAIN TERRORISTA JA SI-
SÄLTÄPORAAMISISTA HUOLIMATTA I. W. W.
VOIMISTUU JA TEKEE KASVATUSTYÖTÄ
JULKISUUSVALINEENSÄ "LA VOZ DEL IN-
DUSTRIALISMO'N" KAUTTA. SILLÄ ON OMA.
KLINIKKA JA PERUSTAVAT OMAN PAINON.

VASTAUKSEKSI teidän pyyntöönne, me tä-
ten annamme lyhyen ja suorasanaisen
historiallisen selostuksen Yhdysvalloissa
oleville työläistovereillemme siitä taistelusta, jo-
ta olemme joutuneet käymään I. W. W:tä Chi-
leen rakentaessamme.

Vuoden 1917 kesäkuussa militanttisimmat Ste-
vedores and Seamen Union jäsenet, jonka union
yleisenä kirjuriina tämän kirjoittaja silloin oli,
päätivät perustaa I. W. W:hen kuuluvan union
tähän Valparaisoon satamaan; johtuen se osit-
tain edellämäin union jäsenten pakollises-
ta valokuvaamisesta. Toisena tekijänä tämän
askeleen ottamiseen oli merimiesten lakon hä-
viäminen, josta oli äänestetty täällä pidetyssä
ensimmäisessä Marine Congressissa. Vähän jäl-
keen tämän päätöksen yhtyi amerikalaisen "Pot-
rerillo"-nimisen laivan, joka välitti liikennettä
ja tavarain kuljetusta Chilen satamien välillä,
miehistö meihin.

Union kasvu oli hidasta. Meidän tarkoitus-
periamme ei yleensä ymmärretty. Vuoden 1919
keväällä, jolloin FOCH:n (kommunistien muo-
dostama liitto) taholta pantiin toimeen poliit-
tisia mielenosoituksia ja työläisiä kävelytettiin
kaduilla ikäänkuin he olisivat olleet sotilaita,
minä puhuin joillekin anarkisteille tästä hä-
peällisestä näytelmästä ja niin päätettiin laa-
tia manifesti, jossa tuotiin ilmi I. W. W:n suh-
de yleensä Chilessä silloin vallinneeseen tilan-
teeseen nähden. Tätä toimenpidettä tuki van-
ha ja taisteluhaluinen anarkistinen "La Batal-
la"-ryhmä ja edellämäinut merimiehet, jotka
olivat jo tutustuneet vallankumouksellisen teol-
lisuusunionismin periaatteisiin.

Vastaukseksi meidän tekemäämme vetoomuk-
seen muodostivat Vino del Mar'in ja Valparai-
son työläiset Yleisen Rekryyttiunion osaston

ja perustivat kirjurin viraston, jonka tehtäväk-
si jäi julkisuustyön tekeminen pohjois-, keski-
ja eteläosassa maata. Iquiquen, Tocopillan, An-
tofagastan ja Santiagon anarkistiset ryhmät
olivat ensimmäisiä tekemään I. W. W:n tunne-
tuksi työläisille.

Vuoden 1919 joulukuussa kutsui Chilen Union
Federal konventionin koolle Santiagoon, johon
mekin saimme kutsun saapua. Me hyväksyim-
me kutsun tarkoituksella levittääksemme sen
kautta ajatusta teollisesta solidarisuudesta mah-
dollisimman laajan työläisjoukon keskuuteen
ja lähetimme edustajamme sinne Valparaisos-
ta samoinkuin Vino del Marista, Iquiquesta, An-
tofagasta ja Corralista. Kun me saavuimme
Santiagoon, niin havaitsimme me niiden, jotka
olivat konventionikutsun lähettäneet, olevan
kateissa ja meidän täytyi noutaa yleinen kir-
juri kokoukseen luostarista, jossa hän oli työs-
sä. Me saimme käytettäväksemme Calle Sysa-
guirran parturien union haalin ja aloimme is-
tuntomme. Kokoukselle esitettiin vain meidän
ohjelmamme. Siitä keskusteltiin ja sen jälkeen,
kun siihen tehtiin joitakin vähäpätöisiä muu-
toksia, se hyväksyttiin isolla konventionin
osaaottaneiden edustajien äänen enemmistöllä,
kaikkien konventionissa saapuvilla olleiden po-
litikoitsijain kieltäytyessä allekirjoittamasta si-
tä. Joten siellä ja silloin perustettiin Chilen I.
W. W:n Hallinto, jonka päämaja avattiin
Santiagoon ja samalla myöskin muodostettiin
piirikomitea, johon nimitettiin kaksi edustajaa
kustakin satamasta konventionissa olleista
edustajista.

Me menestyimme hyvin taistelussamme ta-
loudellisella alalla, työläisten olosuhteita pa-
rannettiin useilla teollisuuden aloilla, erikoisesti
meriliikenteen alalla, jossa meidän voima pää-
asiassa lepäsi. Me edistyimme jatkuvasti siksi
kunnes ministeristö piti kokouksen, jossa se kes-
kusteli meidän järjestötämme ja siitä millä
keinoilla se olisi tuhottavissa. Heidän päätök-
sen perusteella lähetettiin hallituksen oikean-
käden mies, Enrique Caballero, Valparaisoon
ottamaan vastaan vastaanselkän viran. Hän

onnistui tekopelissä ja seurauksena siitä olivat "kumoukselliset käräjät", jotka estivät järjestön voimistumisen vuosien 1920 ja 1921 terroritoimenpiteitten kautta.

Tämän "frame-upin" tarkoituksena oli meidän vaientaminen. Mutta se aie ei kuitenkaan toteutunut, sillä me jatkoimme edelleenkin työskentelyämme ja perustimme Meriliikente-yöläisten Departmentin, jonka toiminta oli siinä määrin menestyksellistä että höyrylaivayhtiöiden edustajain täytyi tulla pyytämään I. W. W:n osastoita lopettamaan boikotti ja suostua kaikkiin meidän vaatimuksiimme.

Vuonna 1920 alettiin toiminta sokerin ja muiden ruokatarvareiden valmistus- ja kuljetusaluilla. Union boikotin alaisina olevia ruokatarpeita ei lähetetty määräpaikkoihinsa ja seurauksena siitä oli että kaksi johtavinta liikettä, jotka olivat hankkineet yksinoikeuden sokeri- ja muihin ruokatarveteollisuuksin nähden, vararikkoutuivat.

Siten meidän unionimme jatkoi avonaista taistelua vihollistaan vastaan siihen saakka kunnes Ibanezin sotilasdiktatuuri tuli näyttämölle. Tämä raakamaisiin diktatuuri tukahdutti kaikki vapaudet, vangitutti tovereitamme ja terrorisoi työläiset.

Tämän terrorin aikaansaannokset näyttävät vaikuttavan vieläkin työläisiin, sillä suurin osa heistä on nyt järjestetty hallituksen ja yhtiöiden unioihin työläisiä koskevan lain mukaisesti ja sitä vastaavassa määrin titenkin on meidän oman unionimme jäsenmäärä vähentynyt suurimmissa kaupungeissa, joissa se oli juurtunut syvälle työläisiin.

Teidän muutama vuosi sitten meille lähettämä painokone on edelleenkin meillä ja se on hyvässä käsissä ja tekee hyvää työtä vallankumouksellisen teollisuusunionin periaatteiden ja menettelytapojen työläisille selostamisessa. Me olemme kyenneet tekemään käsitteemme tunnetuiksi The National Confederation of Legal Syndicates'in jäsenille ja viimeksi Marine and Port Workers'in jäsenille. Tätä kasvatustyötä tehdessä on meidän vastassamme, ei ainoastaan työvoimaa ostava luokka ja niiden koneisto, vaan myöskin niinkutsuttujen kommunistien FOCH ja ne, jotka käsittävät heillä olevan oikeuden kutsua itseään anarko-syndikalisteiksi,

ja jotka yrittävät kontrolloida työväenluokkaa C. G. T.-nimisen unionsa kautta.

Me voimme kuitenkin vakuuttaa Yhdysvalloissa oleville työläistovereillemme, että erittäinkin Chilen meriliikennetyöläiset ilolla hyväksyvät teollisuusunionistisen käsityksen, huolimatta "kansanjohtajain" heihin kohdistamista viettely-yrityksistä ja aikomuksista käyttää työläisiä astinlautanaan poliittista kunnianhimoaan tyydyttäessään.

Arica'ssa, Iquique, Antofagasta, Valparaiso, Santiago, San Antonio, Talca ja monissa muissa kaupungeissa tekevät meidän järjestyneet ryhmämme jatkuvasti työtä järjestömme tunnetuksi saattamiseksi työläisten keskuudessa ja tätä työtä tehdessään ovat he havainneet meidän äänenkannattajamme, "La Voz del Industrialismo'n", olevan suuresta merkityksestä, sillä siinä selostetaan jatkuvasti mitä I. W. W. on ja mitkä ovat sen päämääräpyrkimykset.

Santiagossa meillä on oma klinikka, joka on kahden lääkärin huolenpidon alaisena. Sen lahjoitti lääkäri Juan Gandulfo, joka kuoli hiljattain automobilirikossa, järjestöllemme.

Me työskentelemme parhaallaan oman painon kuntoon saamisessa ja tulemme sijoittamaan painokoneemme sinne niin pian kuin saamme kylliksi varoja aikeemme toteuttamista varten.

Työläisten asian puolesta, keskinäisten suhteiden kirjuri.

CHILEN I. W. W:N HALLINTO.

